

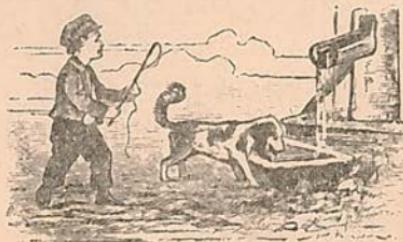
### Немирниятъ Петко.

Петко нашъ лѣнивъ е много,  
А немирникъ—остави се!  
Майка му се кара строго:  
„А бре, синко, поправи се!“

Вземе книги, хлѣбъ и дѣ го?  
На школото ужъ отива,  
Но замине ли край него  
Изъ махлата той се скрива.

Тукъ позѣпа часъ. минута,  
Тамъ ще легне пѣкъ на сѣнка. . .  
Ходи Петко и се лута  
Изъ градинки по полянка.

Тръгна си веднажъ сърдито,  
Слънце щомъ на югъ изкочи,  
Гледа Петко: изъ корито  
Куче тамъ водица лочи.



Съ ядъ рѣка си той протяга —  
Плясъ! удари го съ камшика.  
Търти кучето да бѣга,  
Той захвана да го щика.